ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 9ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982 [1]

Ditta Italgrani
κατά Amministrazione delle finanze dello Stato
(αἴτηση τοῦ Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας γιά τήν ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως)

«Ἐκ τῶν ὑστέρων εἴσπραξη εἰσαγωγικῶν καί ἐξαγωγικῶν δασμῶν»

Ὑπόθεση 82/82

Περίληψη

Εὐρωπαϊκές Κοινότητες — Ἴδιοι πόροι — Ἐκ τῶν ὑστέρων εἴσπραξη εἰσαγωγικῶν καί ἐξαγωγικῶν δασμῶν — Κανονισμός 1697/79 — Ἀναδρομικότητα — Ἔλλειψη (Κανονισμός τοῦ Συμβουλίου 1697/79)

Ὁ κανονισμός 1697/79 περί τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων εἰσπράξεως εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού δέν κατέστησαν ἀπαιτητοί ἀπό τόν φορολογούμενο γιά ἐμπορεύματα πού διασαφήσθησαν σέ τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν, δέν ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν καταβολῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, πού διενεργήθηκαν πρό τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του, δηλαδή πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980.

Στήν ὑπόθεση 82/82,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο αἴτηση τοῦ Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας πρός τό Δικαστήριο, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, μέ τήν ὁποία ζητεῖται, στό πλαίσιο τῆς διαφορᾶς πού ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τοῦ αἰτοῦντος δικαστηρίου μεταξύ

DITTA ITALGRANI

καί

AMMINISTRAZIONE DELLE FINANZE DELLO STATO,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ ἰταλική.

ἡ ἔκδοση προδικαστικῆς ἀποφάσεως ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τοῦ κανονισμοῦ 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, περί τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων εἰσπράξεως εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού δέν κατέστησαν ἀπαιτητοί ἀπό τόν φορολογούμενο, γιά ἐμπορεύματα πού διασαφήσθησαν σέ τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 02/007, σ. 254),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς A. O'Keeffe, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco καί T. Koopmans, δικαστές,

γενική εἰσαγγελεύς: S. Rozès
γραμματεύς: J. A. Pompe, βοηθός γραμματεύς

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Ἡ διάταξη περί παραπομπῆς, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας καί οἱ παρατηρήσεις πού κατετέθησαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῆς ΕΟΚ συνοψίζονται ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά καί διαδικασία

Κατά μήνα Νοέμβριο 1972, ἡ ἑταιρία Italgrani, προέβη σέ διασάφηση στήν τελωνειακή ὑπηρεσία τοῦ Λιβόρνου ποσότητος σίτου πού ἐπρόκειτο νά εἰσαγάγει ἀπό τήν Ἀργεντινή. Ἡ διασάφηση εἰσαγωγῆς ἔγινε δεκτή στίς 8 Νοεμβρίου 1972, τό ἐμπόρευμα ὅμως ἐξετελωνίσθη τμηματικῶς σέ διάφορα χρονικά διαστήματα, κατά ποσότητες, δηλαδή, οἱ ὁποῖες ἀπεσύρθησαν μετά τήν ἀποδοχή τῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς.

Κατά τόν χρόνο τῆς ἀρχικῆς πληρωμῆς, τό τελωνεῖο ἐφήρμοσε τόν συντελεστή τῆς εἰσφορᾶς πού ἴσχυε τήν ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ἀπεσύρθη πράγματι τό ἐμπόρευμα. Κατόπιν, ὅμως, μέ ἐντολή, ἡ ὁποία ἐκοινοποιήθη στίς 11 Ἰουλίου 1977, τό τελωνεῖο τοῦ Λιβόρνου ἀπήτησε ἀπό τήν ἑταιρία Italgrani τήν καταβολή τοῦ ποσοῦ τῶν 5 901 035 λιρετῶν, προσηυξημένου κατά τούς τόκους, ὡς διαφορά προκύπτουσα ἀπό τήν καταβολή μικροτέρου ποσοῦ εἰσφορῶν λόγω εἰσαγωγῆς.

Ἡ ἀναζήτηση τῆς ἐν λόγω διαφορᾶς, ἐστηρίχθη, μεταξύ ἄλλων, στό γεγονός ὅτι τό Δικαστήριο ἀπεφάνθη, στήν ἀπόφασή του τῆς 15ης Ἰουνίου 1976 ἐπί τῆς ὑποθέσεως 113/75 (Frecassetti, Racc. 1976, σ. 983), ὅτι οἱ γεωργικές εἰσφορές πρέπει νά ὑπολογίζονται κατά ὁμοιόμορφο τρόπο, σύμφωνα μέ τόν συντελεστή πού ἰσχύει κατά τήν ἡμέρα ἀποδοχῆς τῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς.

Ἡ ἑταιρία Italgrani ἤσκησε ἀνακοπή κατά τῆς ἐν λόγω εἰδοποιήσεως πληρωμῆς τῆς Amministrazione delle finanze, ἐνώπιον τοῦ Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας, κοινοποιηθεῖσα στίς 28 Ἰουλίου 1977, ἐπικαλουμένη μεταξύ ἄλλων ὅτι ἡ ἀρχή, πού διετυπώθη στήν προαναφερθεῖσα ἀπόφαση Frecassetti, δέν ἠδύνατο νά ἐφαρμοσθεῖ ἐπί καταστάσεων πού ἔχουν ἤδη τακτοποιηθεῖ.

Κατά τήν διάρκεια τῆς δίκης, ἐτέθη σέ ἰσχύ ὁ κανονισμός 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, περί τῆς «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσπράξεως εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού δέν ἐζητήθησαν ἀπό τόν φορολογούμενο, γιά ἐμπορεύματα πού διασαφηνίσθησαν ὑπό τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 02/007, σ. 254). Μέ διάταξη τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981, ἡ ὁποία ἐπρωτοκολλήθη στό Δικαστήριο στίς 5 Μαρτίου 1982, τό Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας, ὑπέβαλε στό Δικαστήριο ὁρισμένα ἐρωτήματα περί τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ. Τά ἐρωτήματα αὐτά εἶναι διατυπωμένα ὡς ἑξῆς:

«1) Εἶναι ἐφαρμοστέος ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, ἰδίως δέ τά ἄρθρα 1, 2 παράγραφος 1, 5, παράγραφος 1 καί 7, ὅσον ἀφορᾶ τίς καταβολές τῶν γεωργικῶν εἰσφορῶν, πού ἦταν κατώτερες ἀπό τό νομίμως ὀφειλόμενο ποσό, οἱ ὁποῖες ἐπραγματοποιήθησαν πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1980 καί γιά τίς ὁποῖες ἐκινήθη, ἤδη πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή, ἡ διαδικασία εἰσπράξεως, ἡ νομιμότης τῆς ὁποίας ἀμφισβητεῖται γιά ἄλλους λόγους ἐνώπιον ἐθνικοῦ διακαστηρίου;

2) Σέ περίπτωση καταφατικῆς, ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1), ποία εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἐκφράσεως "προβαίνουν στήν εἴσπραξη" τῶν ἐν μέρει μή εἰσπραχθεισῶν εἰσφορῶν, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2, παράγραφος 1, ἄν ἀπό τήν διατύπωση τῆς ἑπομένης παραγράφου συνάγεται τό παράνομο τῆς διαδικασίας εἰσπράξεως πού ἐκινήθη πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1980, ἀλλά μετά τήν παρέλευση τῆς τριετοῦς προθεσμίας ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς διοικητικῆς πράξεως, πού καθόρισε τό ποσό τῆς εἰσφορᾶς, πού ἐζητήθη ἀρχικῶς ἀπό τόν ὀφειλέτη;

3) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1), ἐμπίπτει στό ἄρθρο 5, παράγραφος 1, ἡ καταβολή κάτω τοῦ νομίμως ὀφειλομένου ποσοῦ τῶν γεωργικῶν εἰσφορῶν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη, ἀφ' ἑνός μέν, ὀάσει ἐθνικῶν κανόνων, πού ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκρίθησαν ὡς μή ἐφαρμόσιμοι, ἀλλά πού τότε ἐφηρμόζοντο παγίως ἀπό τίς ἐθνικές διοικητικές ἀρχές σύμφωνα μέ τά κριτήρια πού καθωρίζοντο σέ ὑπουργικές ἐγκυκλίους καί ὁδηγίες, ἀφ' ἑτέρου δέ, σύμφωνα μέ τήν ἑρμηνεία τῆς κοινοτικῆς ρυθμίσεως πού εἶχε δοθεῖ ἀπό τά διοικητικά ὄργανα τῆς Κοινότητος καί τά ἐθνικά δικαστήρια, δέν ἔγινε δεκτή ὅμως κατόπιν ἀπό τό Δικαστήριο;

4) Σέ περίπτωση ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1), ἐφαρμόζεται ἡ ρύθμιση τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ καί ὡς πρός τίς εἰσπράξεις πού ἐπραγματοποιήθησαν μετά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του γιά καταβολές κάτω τοῦ νομίμως ὀφειλομένου ποσοῦ, οἱ ὁποῖες ἔγιναν ὑπό τίς περιστάσεις πού περιγράφονται στό στοιχεῖο 3) πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1980;»

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 20 τοῦ Πρωτοκόλλου περί τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Δικαστηρίου τῆς ΕΟΚ, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν ἡ κυβέρνηση τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Avvocato dello Stato Ivo M. Braguglia καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν Alberto Prozillo, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας.

Κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ καί μετ' ἀκρόαση τῆς γενικῆς εἰσαγγελέως, τό Δικαστήριο ἀπεφάσισε τήν ἔναρξη τῆς προφορικῆς διαδικασίας χωρίς προηγουμένη διεξαγωγή ἀποδείξεων. Μέ διάταξη τῆς 29ης Ἰουνίου 1982, ἡ ὑπόθεση, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 95, παράγραφος 1 καί 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ἀνετέθη στό δεύτερο τμῆμα.

II — Περίληψη τῶν γραπτῶν παρατηρήσεων πού κατετέθησαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου

Ἡ *κυβέρνηση τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας* καί ἡ *Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων* παρατηροῦν ὅτι τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως εἶναι ταυτόσημα μέ ἐκεῖνα τῶν συνεκδικασθεισῶν ὑποθέσεων 212 ἕως 217/80, Amministrazione delle finanze dello Stato κατά Salumi κἄ., ἀπόφαση τῆς 12ης Νοεμβρίου 1981, Συλλογή σ. 2735.

Ζητοῦν, κατά συνέπεια, τήν ἐπιβεβαίωση τῆς ἐν λόγω νομολογίας. Ἡ *Ἐπιτροπή* προτείνει στό Δικαστήριο νά δώσει τήν ἀκόλουθη ἀπάντηση στό ἐρώτημα τοῦ Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας:

«Ὁ κανονισμός 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, δέν ἐφαρμόζεται, καθ' ὁλοκληρίαν, ἐπί τῶν καταβολῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, πού διενεργήθησαν πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980.»

Τά ὑπόλοιπα ἐρωτήματα εἶναι συνεπῶς ἄνευ ἀντικειμένου.

III — Προφορική διαδικασία

Στήν συνεδρίαση τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1982, ἡ κυβέρνηση τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν I. M. Braguglia καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν A. Prozzillo, ἀνέπτυξαν προφορικῶς τίς παρατηρήσεις τους.

Ἡ γενική εἰσαγγελεύς, ἀνέπτυξε τίς προτάσεις της στήν συνεδρίαση τῆς 11ης Νοεμβρίου 1982.

Σκεπτικό

1 Μέ διάταξη τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981, ἡ ὁποία περιῆλθε στό Δικαστήριο στίς 5 Μαρτίου 1982, τό Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας ὑπέβαλε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 177 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, τέσσερα προδικαστικά ἐρωτήματα ὡς πρός τήν ἑρμηνεία τοῦ κανονισμοῦ 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979 περί τῆς «ἐκ τῶν ὑστέρων» εἰσπράξεως εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού δέν κατέστησαν ἀπαιτητοί ἀπό τόν φορολογούμενο γιά ἐμπορεύματα πού διασαφήσθησαν σέ τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν (ΕΕ εἰδ. ἔκδ. 02/007, σ. 254).

2 Τά ἐρωτήματα αὐτά ἀνέκυψαν στό πλαίσιο διαφορᾶς μεταξύ τῆς ἑταιρίας Italgrani καί τῆς Amministrazione delle finanze dello Stato, (κρατικῆς ἰταλικῆς διοικήσεως οἰκονομικῶν) ἐξ ἀφορμῆς διορθωτικῆς πράξεως γεωργικῶν εἰσφορῶν, τήν ὁποία ἐξέδωσε ἡ διοίκηση πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980, ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ κανονισμοῦ 1697/79.

3 Ἡ ἐνδιαφερομένη ἐπιχείρηση ἄσκησε ἀνακοπή κατά τῆς διορθωτικῆς πράξεως ἐνώπιον τοῦ Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας, αὐτό δέ ἀνέβαλε τήν ἔκδοση ὁριστικῆς ἀποφάσεως καί ὑπέβαλε στό Δικαστήριο τά ἀκόλουθα ἐρωτήματα:

«1) Εἶναι ἐφαρμοστέος ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, ἰδίως δέ τά ἄρθρα 1, 2, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 1 καί 7, ὅσον ἀφορᾶ τίς καταβολές τῶν γεωργικῶν εἰσφορῶν, πού ἦταν κατώτερες ἀπό τό νομίμως ὀφειλόμενο ποσό, οἱ ὁποῖες ἐπραγματοποιήθησαν πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1980 καί γιά τίς ὁποῖες ἐκινήθη, ἤδη πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή, ἡ διαδικασία εἰσπράξεως, ἡ νομιμότης τῆς ὁποίας ἀμφισβητεῖται γιά ἄλλους λόγους ἐνώπιον ἐθνικοῦ δικαστηρίου;

2) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1), ποία εἶναι ἡ ἔννοια τῆς ἐκφράσεως "προβαίνουν στήν εἴσπραξη" τῶν ἐν μέρει μή εἰσπραχθεισῶν εἰσφορῶν, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2, παράγραφος 1, ἄν ἀπό τήν διατύπωση τῆς ἑπομένης παραγράφου συνάγεται τό παράνομο τῆς διαδικασίας εἰσπράξεως πού ἐκινήθη πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1980, ἀλλά μετά τήν παρέλευση τῆς τριετοῦς προθεσμίας ἀπό τήν ἡμερομηνία τῆς διοικητικῆς πράξεως, πού καθόρισε τό ποσό τῆς εἰσφορᾶς, πού ἐζητήθη ἀρχικῶς ἀπό τόν ὀφειλέτη;

3) Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1), ἐμπίπτει στό ἄρθρο 5, παράγραφος 1, ἡ καταβολή κάτω τοῦ νομίμως ὀφειλομένου ποσοῦ τῶν γεωργικῶν εἰσφορῶν, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη ἀφ' ἑνός μέν βάσει ἐθνικῶν κανόνων, πού ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκρίθησαν ὡς μή ἐφαρμόσιμοι, ἀλλά πού τότε ἐφηρμόζοντο παγίως ἀπό τίς ἐθνικές διοικητικές ἀρχές σύμφωνα μέ τά κριτήρια πού καθορίζοντο σέ ὑπουργικές ἐγκυκλίους καί ὁδηγίες, ἀφ' ἑτέρου δέ σύμφωνα μέ τήν ἑρμηνεία τῆς κοινοτικῆς ρυθμίσεως πού εἶχε δοθεῖ ἀπό τά διοικητικά ὄργανα τῆς Κοινότητος καί τά ἐθνικά δικαστήρια, δέν ἔγινε δεκτή ὅμως κατόπιν ἀπό τό Δικαστήριο;

4) Σέ περίπτωση ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1), ἐφαρμόζεται ἡ ρύθμιση τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ καί ὡς πρός τίς εἰσπράξεις πού ἐπραγματοποιήθησαν μετά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του γιά καταβολές κάτω τοῦ νομίμως ὀφειλομένου ποσοῦ, οἱ ὁποῖες ἔγιναν ὑπό τίς περιστάσεις πού περιγράφονται στό στοιχεῖο 3) πρίν ἀπό τήν 1η Ἰουλίου 1980;»

4 Τό πρῶτο καί τέταρτο ἐρώτημα εἶναι οὐσιαστικῶς ὅμοια μέ ἐκεῖνα πού ὑπέβαλε στό Δικαστήριο τό Corte suprema di cassazione τό 1980 καί τά ὁποῖα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενο τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, τῆς 12ης Νοεμβρίου 1981 (Salumi, συνεκδ. ὑποθ. 212 ἕως 217/80, Συλλογή 1981, σ. 2735).

5 Στήν ἀπόφαση αὐτή τό Δικαστήριο εἶχε καταλήξει στό συμπέρασμα ὅτι ὁ κανονισμός 1697/79 ἀφορᾶ μόνο τίς εἰσαγωγές ἤ ἐξαγωγές γιά τίς ὁποῖες οἱ καταβολές δασμῶν διενεργήθησαν μετά τήν 1η Ἰουλίου 1980.

6 Ἑπομένως, στό πρῶτο ἐρώτημα πρέπει νά δοθεῖ ἡ ἀπάντηση ὅτι ὁ κανονισμός 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, δέν ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν καταβολῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν πού διενεργήθησαν πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980.

7 Ἑπομένως παρέλκει ἡ ἀπάντηση στό δεύτερο καί τρίτο ἐρώτημα, τά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν μόνο γιά τήν περίπτωση πού θά ἐδίδετο καταφατική ἀπάντηση στό πρῶτο.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

8 Τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν ἡ ἰταλική κυβέρνηση καί ἡ Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, οἱ ὁποῖες κατέθεσαν παρατηρήσεις στό Δικαστήριο δέν ἀποδίδονται. Δεδομένου ὅτι ἡ παρούσα διαδικασία ἔχει ὡς πρός τούς διαδίκους τῆς κυρίας δίκης τόν χαρακτήρα παρεμπίπτοντος πού ἀνέκυψε ἐνώπιον τοῦ ἐθνικοῦ δικαστηρίου, σ' αὐτό ἐναπόκειται νά ἀποφανθεῖ ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμῆμα)

κρίνοντας ἐπί τῶν ἐρωτημάτων πού τοῦ ὑπέβαλε τό Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας, μέ διάταξη τῆς 25ης Νοεμβρίου 1981, ἀποφαίνεται:

ITALGRANI / AMMINISTRAZIONE DELLE FINANZE DELLO STATO

Ὁ κανονισμός 1697/79 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 24ης Ἰουλίου 1979, δέν ἐφαρμόζεται ἐπί τῶν καταβολῶν εἰσαγωγικῶν ἤ ἐξαγωγικῶν δασμῶν, πού διενεργήθηκαν πρό τῆς 1ης Ἰουλίου 1980.

O'Keeffe Bosco Koopmans

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο στίς 9 Δεκεμβρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

A. O'Keeffe

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Τά ἐρωτήματα πού σᾶς ὑπέβαλε στίς 5 Μαρτίου 1982 τό Tribunale civile e penale τῆς Φλωρεντίας μέ διάταξη πού ἐξέδωσε στίς 25 Νοεμβρίου 1981 ἀφοροῦν καί πάλι τήν *ἐκ τῶν ὑστέρων* εἴσπραξη εἰσαγωγικῶν δασμῶν πού δέν κατέστησαν ἀπαιτητοί γιά ἐμπορεύματα πού διεσαφήσθησαν ὑπό τελωνειακό καθεστώς πού προβλέπει τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τέτοιων δασμῶν.

2. Οἱ περιστάσεις, ὑπό τίς ὁποῖες ἀνέκυψε ἡ διαφορά μεταξύ τῆς ἑταιρίας Italgrani καί τῶν ἰταλικῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

Τόν Νοέμβριο τοῦ 1972 ἡ ἐν λόγω ἑταιρία ἐδήλωσε στίς τελωνειακές ἀρχές τοῦ Λιβόρνου ὅτι προετίθετο νά εἰσαγάγει μία παρτίδα σίτου προελεύσεως τρίτων χωρῶν. Τό τελωνεῖο ἀπεδέχθη τήν διασάφηση αὐτή εἰσαγωγῆς στίς 8 Νοεμβρίου 1972, τό ἐμπόρευμα ὅμως ἀπεσύρθη ἀπό τό τελωνεῖο τμηματικῶς, μετά τήν ἀποδοχή αὐτή, σέ διάφορα χρονικά διαστήματα.

Σέ μία πρώτη φάση, τό τελωνεῖο ὑπέβαλε τήν γεωργική εἰσφορά σύμφωνα μέ τόν συντελεστή πού ἴσχυε κατά τίς ἡμερομηνίες πού ἀπεσύρθη τό ἐμπόρευμα. Στίς 11 Ἰουλίου 1977, ὅμως, ἐζήτησε ἀπό τήν εἰσαγωγέα τήν καταβολή τοῦ ποσοῦ τῶν 5 901 035 λιρετῶν, προσαυξημένου κατά τούς τόκους, τό ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει τήν διαφορά μεταξύ τοῦ συντελεστοῦ πού ἴσχυε κατά τήν ἡμερομηνία ἀποδοχῆς τῆς διασαφήσεως εἰσαγωγῆς καί τοῦ συντελεστοῦ πού ἴσχυε κατά τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἀπεσύρθη τό ἐμπόρευμα.

Μέ τήν ἐνέργειά του αὐτή, τό τελωνεῖο συνεμορφώθη πρός τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἐπί τῆς ὑποθέσεως Frecassetti,

1 — Μετάφραση ἀπό τά γαλλικά.